

visningsvæsenet: Jeg skal blot tilføje et Par Bemærkninger i Anledning af de enkelte Utringer, som ere fremsatte. Det er ganske vist, hvad jeg allerede antydede tidligere, at der findes enkelte Punkter i dette Lovforslag foruden dem, som jeg udtrykkelig har omtalt, som jeg helst havde set forandrede eller udeladte, og da navnlig blandt dem, som bleve indbragte i Lovforslaget, efter at det havde været undergivet Behandling i Udvalget. Dette gjælder saaledes netop om et Par af de Punkter, som det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Madvig) omtalte, men jeg har ikke villet opholde mig herved, idet jeg ikke har kunnet lægge saa stor Vægt paa disse, at de for mig kunde have nogen afgjørende Indflydelse med Hensyn til min Stilling til Lovforslaget, ligesom jeg i alt Fald først vilde se, hvilken Beslutning Thinget maatte tage med Hensyn til Sagens videre Behandling, idet der jo under Forudsetning af, at der blev nedsat et Udvalg, der vilde være bedre Leilighed til at forhandle ogsaa om disse mindre Forandringer. Jeg skal derfor ogsaa nu kun tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger dels med Hensyn til den nu saa ofte omtalte Slutning af § 5, dels med Hensyn til min Stilling i det Hele til Lovforslaget. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at dette Lovforslag, saaledes som det var indbragt, saa at sige faldt i to Hovedstykker, hvoraf det ene i det Væsentlige var en tilbøielig Ordret Optagelse af de Indstillinger, som vare fremkomne fra Kirkekommissionen, og det andet i det Mindste for en Del en Optagelse af de Bestemmelser, som fandtes i den allerede gjældende Anordning af 2den Oktober 1862. Hvad angaar denne sidste Del kunde der selvfølgelig for mig ikke være nogen væsentlig Utilbøielighed til at gaa ind paa disse Bestemmelser, som allerede vare gjældende; thi, om jeg end vel vidste, at Grunden til at optage dem her i Lovforslaget for mig vistnok var noget forskjellig fra den, der var tilstede for dem, som have indbragt Lovforslaget, maatte jeg dog erkjende, at det kunde være naturligt, at disse Bestemmelser fik deres Plads i en almindelig Lov angaaende Kirkenes Benyttelse. Med Hensyn til den første Del var det derimod

selvfølgelig det Afgjørende for mig, at disse Bestemmelser havde fundet en saa almindelig Tilslutning i Kirkekommissionen, og det endog en større Tilslutning end de fleste andre Sager, som der vare fremkomne; men netop fordi jeg derved savnede den Støtte, som for mig laa i den Behandling, der havde fundet Sted i Kirkekommissionen, maatte jeg ogsaa være utilbøielig til at gaa ind paa saadanne Forandringer, som i noget betydeligt Punkt afvege deraf. Dette gjaldt nu saaledes ogsaa med Hensyn til det omspurgte Punkt, Slutningen af § 5. Det ærede 1ste Medlem for 9de Kredts (N. Rasmussen), som ogsaa var Medlem af Kirkekommissionen, gjorde med Hensyn hertil den Bemærkning, at han dog maatte anse det for ønskeligt, at man her i Thinget stemte for denne Bestemmelse, saa at der muligens ogsaa her ligesom i det andet Thing kunde blive et Flertal derfor, og at det vilde være meget ønskeligt, om man paa denne Maade kunde faae Sagen afgjort, fordi man derved saa at sige uden Besværlighed vilde være kommen ud over de store Vanffeligheder, der senere vilde fremkomme ved Behandlingen af Balgmenighedsloven. Ja, deri kan han til en vis Grad have Ret. Det er ganske vist, at kunde man for et Dieblisk opgibe sine Betæneligheder ved en Bestemmelse og vedtage den, saa vilde man bagefter, naar dette Punkt skulde spille en Hovedrolle ved en anden Afgjørelse, være lettere stillet. Men det viser paa det Klareste, — det maa det ærede Medlem indrømme, — hvilken nær Forbindelse der er mellem denne Bestemmelse og Balgmenighedsloven, naar Vedtagelsen af en saadan Bestemmelse skulde bringe en saa overordentlig stor Lettelse frem ved Afgjørelsen af Balgmenighedsloven. Jeg tvivler ikke paa, at, naar den Tid kommer, da Spørgsmaalet om Balgmenighedslovens fortsatte Varighed og mulige Forandring kommer frem, vil den give Anledning til meget alvorlige Kampe og vil sikkert fremkalde Vanffeligheder baade for de enkelte Medlemmer og vistnok ikke mindst for den Kirkeminister, som vil have med den Sag at gjøre. Men dette Hensyn kan ingenlunde føre til, at man nu uden nogen alvorlig Drøftelse skulde tage en Beslutning, der vilde